



☐ Fanz Yizbingz raiz / 凡一平 著    Veiz Yinyiz hoiz / 韦运益 译

Gou ndwn youq henz boh’ au Fanz Baujsah, yawjraen de liuq le sam dah lwg ndaw ranz caeuq aen mbuk ndaw rungj Banh Siuyangh baez ndeu, liuxle doiq Veiz Gvanghyiz naeuz: “Yaek gai bouxlawz?”

Veiz Gvanghyiz ngaem gyaeuj naeuz: “Mbouj dwg gai, dwg soengq.”

“Soengq bouxlawz?”

“Mbouj rox geijlai, baj gou gaisau, hix dwg vunz baih ranz baj gou, ngoenzneix vunz couh daeuj lo.”

“Eiqsei gou dwg naeuz, mwngz seiq dah lwg, yaek soengq bouxlawz hawj vunz?” Boh’ au Fanz Baujsah naeuz. Gou dingq de gangvah cij rox lwg youq ndaw mbuk hix dwg lwgmbwk.

Veiz Gvanghyiz neix cij yo gyaeuj hwnjdaeuj, da menh coh ndaw rungj Banh Siuyangh yawj bae, lumjbaenz lauhei q dahnding dingqnyi nei, cij ndiengq bak coh baihde.

“Vihmaz dwg de?”

“De ngamq doekseng, caengz rox saeh.” Veiz Gvanghyiz sing i qet naeuz, “vunz dawz de guh lwg caenseng daeuj ciengx, majhung le hix mbouj naeuz mbouj dwg caenseng.”

“Di neix mwngz dauq gvejimaj,” boh’ au Fanz Baujsah naeuz, de yawj coh Banh Siuyangh, “umj gvaqdaeuj, gou yawj lwgnding baez ndeu.”

Banh Siuyangh umj mbuk gvaqdaeuj, youq dangqnaj boh’ au Fanz Baujsah hawj de yawj lwgnding, gou hix raen lwgnding youq dangqnaj. Gou yawjraen lwgnding ndaw mbuk, i qetet, naj roz henj, lumj aen namz gva ndaw reih deng raemx cimq gvaq.

Boh’ au Fanz Baujsah yawj le yawj yiengh-siengq lwgnding, cix naeuz: “Lwg neix diendingz raengmut, naj gyaeu da rongh, ndaeng sangyenyen, rwznengh bizbwd, dwg yiengh siengq fouqgviq bw!”

Veiz Gvanghyiz riumbw caeuq riunyaen, lumj dwg mbouj saenq nei. Lwgda Banh Siuyangh dauq dwg miz di ronghsag hwnjdaeuj.

Boh’ au Fanz Baujsah naeuz: “An coh mbouj caengz?”

“Veiz Swhungz,” Veiz Gvanghyiz naeuz, hoeng ngauzngauz gyaeuj, “soengq vunz liux yaek gaij, cei q noix hix gaij singq.”

“Sawmingh?”

Banh Siuyangh menh siengj menh naeuz ok Veiz Swhungz bi lawz ndwen lawz ngoenz lawz seiz lawz doekseng. Gou geiq ndaej ngoenzde, Veiz Swhungz i q gvaq gou haj bi lingz song ndwen.

Boh’ au Fanz Baujsah yunghsim geiq roengz, liux cix dwg fwngz suenq, bak mboen gijmaz, gvaq haujlai nanz, cij aj bak naeuz: “Gij gwzgiz sawmingh Swhungz lwg neix ha, dwg gwzgiz cienvuengh. Youq ndaw gwzgiz cienvuengh de youh dwg gyaciengzgwz, gwzgiz ndawde miz dei hcei samhab、samvei, caemhcai q miz boux siengwn bangcoengh, cingq-yaem hoh ndang, gwzgiz cinghseuq vunz bengz, caeuq gij yiengh siengq, cohsaw doengz yawj daeuj, dwg mingh fouq caeuq mingh bengz caez miz.” De daengx le daengx, sawqmwh hemq naeuz, “lwg neix mbouj baenz soengq vunz bw!”

Veiz Gvanghyiz baez doeksaet, yaw Veiz Swhungz geij da, liux le youh yawj coh sam dah lwg

我站在堂叔樊宝沙一侧，看见他扫视了一遍房里的三个女孩和潘秀香怀中的襁褓，然后对韦光益说：“要卖的是哪一个？”

仍低着头的韦光益说：“不是卖，是送。”

“送哪个？”

“不太晓得，我舅娘介绍的，也是我舅娘那边的人家，今天人家就来了。”

“我的意思是，你四个女孩子，要送哪个给人家？”堂叔樊宝沙说。我从他的话里才知道襁褓里的婴儿也是个女孩。

韦光益这才抬起头，视线移向潘秀香怀里的襁褓，像生怕女婴听见一样，只努了努嘴。

“为什么是她？”

“她刚生，不懂事。”韦光益低声说，“人家好当亲生来养，大了也不会以为不是亲生的。”

“这一点你倒是鬼马，”堂叔樊宝沙说，他眼光投向潘秀香，“抱过来，我看看孩子。”

潘秀香抱着襁褓过来，把孩子呈现在了堂叔樊宝沙眼前，也显露在了我的眼前。我看见襁褓里的婴儿，小不拉几，面黄肌瘦，像菜地里被水淹过的南瓜。

堂叔樊宝沙看了婴儿的样貌，却说：“这孩子天庭饱满，眉清目秀，鼻子高挺，耳垂肥大，是富贵相啊！”

韦光益露出苦笑和冷笑，像是表示不信。潘秀香的眼睛倒是露出了点亮光。

堂叔樊宝沙说：“取名了吗？”

“韦四红，”韦光益说，却摇摇头，“送人后要改的，至少改姓。”

“生辰八字？”

潘秀香边想边报出韦四红出生的年月日時。我记得那日子，韦四红比我小五岁零两个月。

堂叔樊宝沙用心记下，然后掐指算，嘴里默念着什么，过了很久，才张大嘴巴说：“四红这孩子八字格局，是专旺格。专旺格中属稼墙格，格局中有地支三合、三会，而且有食神泄秀，正印护身，格局清纯高贵，结合相貌、姓名，是富贵双全的命。”他顿了顿，忽然呼喊，“这孩子不能送人呀！”

韦光益一震，看了韦四红几眼，然后把目光投向了另外的三个女儿。只见三个女儿瑟瑟发抖，紧紧抱成一团，还在发抖。

“其他女儿也不能送，一个都不能送！”堂叔樊宝沙斩钉截铁地说，他站了起来，对除了我以外的人指手画脚，或评头品足，意思是韦光益全家的人，相生相成，缺一不可，阖家团圆，戮力同心，将来才能发达兴家，福荫世代。他口若悬河，说得头头是道。

潘秀香情不自禁亲了襁褓中的韦四红一口，又亲一口。她另外的女儿们也都放松了许多。

韦光益仍高兴不起来，或者还有烦恼，说：“可现在我们家那么多口人，养不起呢。”

“这你就短视了，井底之蛙，”堂叔樊宝沙说，“穷和困难是暂时的，天无绝人之路，冬天过去就是春天。对未来生活要有信心。”他这时把我拉过来，推到韦光益前面，“晓得我为什么把他带来吗？我侄仔。”

韦光益看着我，又看着堂叔樊宝沙，摇摇头，表示不知道。

“看看，我这侄仔样貌，白白嫩嫩，面若中秋的月，色像春晓的花，鬓若刀裁，眉如墨画，目若秋波，南人北相，南人北相贵人命，晓得吧？”堂叔一边摸着我的脸和眼眉一边夸我。

“晓得，命太好了。”韦光益看着我。

堂叔樊宝沙的手重重地拍了一下我的肩膀，说：“他就是你家的贵人，送财童子！”

韦光益瞪大眼睛，“怎么讲？”

“我这侄仔将来就是你小女儿四红的老公，你的女婿。他属龙，四红属鸡，鸡就是凤，龙凤呈祥，我给他们合过命了，天生一对，地造一双！”堂叔一边摸我的头一边说，“我哥家的情况你是知道的，比你家好太多了。我哥是小学老师，领国家工资，我嫂会缝绉，有自己的缝绉机。我哥还准备买自行车了。只要四红和我侄仔现在就定了亲，你想想，我哥嫂他们家，能不帮你渡过眼前的困难吗？”

韦光益的眼睛亮了，却还有疑虑，说：“好是好，可你哥会同意吗？”

“正是我哥叫我来 的！他不同意我敢乱讲吗？”堂叔樊宝沙大声说，像是我父亲真的委托了他一样。

henz de. Cij raen sam dah lwg ndang saenzdikdik, got ndaet caezyouq, vanzlij ndang saenz.

“Dahlgw wnq hix soengq mbouj ndaej, boux ndeu cungj mbouj ndaej soengq!” Boh’ au Fanz Baujsah gangsu i q seuqset gangjnaeuz, de ndwn hwnjdaeuj, cawz gou caixvai h, doi q gyoengqvunz gangj neix gangj haenx, ei qsei dwg ranz vunz Veiz Gvanghyiz, boux mingh rangh boux, siuj boux cungj mbouj baenz, daengx ranz caezyouq, doengz rengz doengz sim, coglaeng cij ranz fat hoenghhwd, sei qdaih miz fuk. De bak gangjfofo, gangj miz leix dangqmaz.

Banh Siuyangh youz mbouj ndaej cup Veiz Swhungz gyang ndaw mbuk amq ndeu, youh cup amq ndeu. Gyoengq dahlgw wnq hix cuengqsoeng haujlai.

Veiz Gvanghyiz vanzlij sim mbouj angq, roxnaeuz lij simnyap, naeuz: “Hoeng seizneix ranz dou baenzneix lai vunz, ciengx mbouj hwnj ne.”

“Neix couh dwg mwngz yawj mbouj bae gyae lo, duzgoep laj cingj,” boh’ au Fanz Baujsah naeuz, “hoj caeuq nanz dwg yaepyet ndwi lo, lajmbwn mbouj miz diuz roen lawz byaij mbouj doeng, seiznit gvaqbae couh dwg seizraeuj. Aeu siengsaenq coglaeng.” De seizneix rag gou gvaqbae, ci daengz dangqnaj Veiz Gvanghyiz, “mwngz rox gou vihmaz dai q de daeuj ma? Lwglan gou.”

Veiz Gvanghyiz yawj le yawj gou, youh yawj le yawj boh’ au Fanz Baujsah, ngauzngauz gyaeuj, ei qsei dwg mbouj rox.

“Yawj lo, lan gou hau oi q, naj lumj ronghndwen bet nyied cibhaj, noh lumj dujva seizcin, byoem lumj geuz raeb, bwncaeuz lumj maeg veh, cehda raemxcupcup, vunz baihnamz yiengh baihbaek, vunz baihnamz yiengh baihbaek mingh bengz, rox lwi?” Boh’ au menh rub naj gou caeuq bwnda gou menh haenh gou.

“Rox, mingh ndei raixcaix lo.” Veiz Gvanghyiz yawj gou naeuz.

Boh’ au Fanz Baujsah yungh fwngz roengzrengz mbaep mbaq gou baez ndeu, naeuz: “De couh dwg bouxgviq mwngz, lwg soengq caiz!”

Veiz Gvanghyiz aj da hunghat, “baenzlawz gangj?”

“Lan gou moqnaj couh dwg bouxgvan dah i q mwngz, lwggwiz mwngz. De bi duzlungz, Swhungz bi duzgaeq, gaeq couh dwg fungh, lungzfungh huzndei, gou hawj songde hab mingh gvaq, mbwn dingh baenz doi q, dei h dingh baenz fouq!” Boh’ au menh rub gyaeuj gou menh naeuz, “cingzgvang ranz go gou mwngz rox la, ndei gvaq ranz mwngz haujlai. Go gou dwg boux lauxsae siujyoz, lingx ngaenzhong goenggya, sauj gou rox dajnyib, gag miz aencibuh. Go gou lij yaek cawx danci lo. Cijaeu Swhungz caeuq lan gou seizneix dingh le, mwngz siengjsiengj, ranz go sauj gou, mbouj bang mwngz gvaq gij hojnanz dangqnaj ma?”

Lwgda Veiz Gvanghyiz rongh cix rongh lo, hoeng cix lijimiz ngeizvaeg, naeuz: “Ndei cix ndei, hoeng go mwngz ei q mbouj ei q ma?”

“Cingq dwg go gou heuh gou daeuj ne! De mbouj ei q gou gamj luenh gangj ma?” Boh’ au Fanz Baujsah haenqrengz naeuz, lumj dwg daxboh gou caen dak de daeuj gangj nei. (2)